

Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016

În ziua de 25 octombrie 2016, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art. 146 lit. d) din Constituția României și a art.29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, și în mod special ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (2), art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din aceasta.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi:

1. A admis excepția și a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art.11 teza întâi din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, este neconstituțională.

2. A admis excepția și a constatat că prevederile din art.11 teza întâi raportate la art.3 teza a doua, art.4, art.7 și art.8 din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii.

3. A respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.11 teza întâi

raportate la dispozițiile art.3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.11 teza a doua din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

4. A respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.11 teza întâi raportate la celelalte dispoziții din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, și a constatat că acestea sunt constituționale, prin raportare la criticile formulate.

Declararea ca neconstituțională a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” (menționată la pct.1) din art.11 teza întâi din Legea nr.77/2016 a avut în vedere faptul că devalorizarea bunurilor imobile nu este incidentă, în raport de obiectul contractelor de credit (sume de bani).

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională la pct.2 a avut în vedere, în principal, încălcarea art.1 alin.(5), referitoare la calitatea legii, în componenta sa privind cerințele de claritate și previzibilitate a legii și a art.21 – *Accesul liber la justiție* din Constituție.

Respingerea, ca inadmisibilă, a prevederilor menționate la pct.3 a avut în vedere faptul că toate dosarele în care au fost invocate excepțiile de neconstituționalitate vizează contracte de credit încheiate între anii 2007-2009, și anume sub regimul Codului civil din 1864, astfel că aceste prevederi nu au legătură cu soluționarea cauzelor, fiind incident art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanțelor care au sesizat Curtea Constituțională.

Argumentele reținute în motivarea soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul

deciziei, care se va publica în Monitorul Oficial al României,
Partea I.